

Sygn. akt V U 121/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku R. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 2 stycznia 2019 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 121/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją, znak: (...), z dnia 02 stycznia 2019 r. odmówił R. P. prawa do emerytury pomostowej, wskazując, że nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat, po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Jednocześnie organ rentowy nie uznał za prace w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia wnioskodawcy w czasie:

- od 02 listopada 1982 r. do 17 lipca 1990 r. i od 02 sierpnia 1990 r. do 16 czerwca 1991 r., ponieważ pracodawca w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 22 sierpnia 1997 r. nie określił charakteru wykonywanej pracy ściśle według wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. oraz stanowiska pracy według zarządzenia resortowego;

- od 22 maja 1996 r. do 25 czerwca 1998 r., ponieważ pracodawca w świadectwie pracy z dnia 26 czerwca 1999 r. nie określił charakteru wykonywanej pracy ściśle według wykazu stanowiącego załącznik do wskazanego wyżej rozporządzenia. Zakład Pracy wykazał prawidłowo jedynie zajmowane stanowisko „spawacz atomo-wodorowy”, które jest zgodne z punktem 8 zarządzenia resortowego. Pracodawca w prawidłowo sporządzonym świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych, które zostało dołączone do wniosku z dnia 03 grudnia 2018 r., wykazał

jedynie okres od 22 lutego 1995 r. do 23 kwietnia 1996 r., który został uwzględniony do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych;

- od 03 lipca 2006 r. do 30 czerwca 2007 r., ponieważ pracodawca w świadectwie pracy z dnia 30 czerwca 2007 r. nie określił charakteru wykonywanej pracy ściśle według wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. oraz stanowiska pracy według zarządzenia resortowego; organ rentowy wskazał, że wnioskodawca wykonywał prace na stanowisku „ślusarz-spawacz”, a jedynie praca „spawacza atomo-wodorowego” jest pracą wykonywaną w warunkach szczególnych, wymienioną w dziale XIV poz. 12 wskazanego rozporządzenia.

Organ rentowy stwierdził, że przyjął za udowodnione ponad 32 lata okresów składkowych i nieskładkowych oraz 4 lata, 4 miesiące i 6 dni okresów wykonywania prac w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji R. P. stwierdził, że w nieuwzględnionych przez organ rentowy okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r., Dział XIV poz. 12, tj. prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym. Wskazując na powyższe wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania, wskazując na analogiczne do zawartych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przyczyny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją, znak: (...), z dnia 02 stycznia 2019 r. odmówił R. P. prawa do emerytury pomostowej, wskazując, że nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat, po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Jednocześnie organ rentowy nie uznał za prace w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia wnioskodawcy w czasie:

- od 02 listopada 1982 r. do 17 lipca 1990 r. i od 02 sierpnia 1990 r. do 16 czerwca 1991 r., ponieważ pracodawca w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 22 sierpnia 1997 r. nie określił charakteru wykonywanej pracy ściśle według wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. oraz stanowiska pracy według zarządzenia resortowego;

- od 22 maja 1996 r. do 25 czerwca 1998 r., ponieważ pracodawca w świadectwie pracy z dnia 26 czerwca 1999 r. nie określił charakteru wykonywanej pracy ściśle według wykazu stanowiącego załącznik do wskazanego wyżej rozporządzenia. Zakład Pracy wykazał prawidłowo jedynie zajmowane stanowisko „spawacz atomo-wodorowy”, które jest zgodne z punktem 8 zarządzenia resortowego. Pracodawca w prawidłowo sporządzonym świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych, które zostało dołączone do wniosku z dnia 03 grudnia 2018 r. wykazał jedynie okres od 22 lutego 1995 r. do 23 kwietnia 1996 r., który został uwzględniony do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych;

- od 03 lipca 2006 r. do 30 czerwca 2007 r., ponieważ pracodawca w świadectwie pracy z dnia 30 czerwca 2007 r. nie określił charakteru wykonywanej pracy ściśle według wykazu stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. oraz stanowiska pracy według zarządzenia resortowego; organ rentowy wskazał, że wnioskodawca wykonywał prace na stanowisku „ślusarz-spawacz”, a jedynie praca „spawacza atomo-wodorowego” jest pracą wykonywaną w warunkach szczególnych, wymienioną w dziale XIV poz. 12 wskazanego rozporządzenia.

Organ rentowy stwierdził, że przyjął za udowodnione ponad 32 lata okresów składkowych i nieskładkowych oraz 4 lata, 4 miesiące i 6 dni okresów wykonywania prac w szczególnych warunkach.

(nie sporne)

W okresie od 02 listopada 1982 r. do 16 czerwca 1991 r. R. P. w (...) W. Oddział Terenowy w L. wykonywał prace spawacza elektrycznego. Prace te wykonywał także na budowie zagranicznej w NRD-S. (29 marca 1989 r. - 01.08.1990 r.)

D o w ó d: w aktach kapitału początkowego: świadectwo pracy z 18.07.1995 r.;

w tomie IV akt: świadectwo pracy z 22.08.1997 r., k. 11,

akta osobowe.

W Przedsiębiorstwie (...)sp. z o.o. w L. wymieniony w okresie od 22 maja 1996 r. do 25 czerwca 1998 r. świadczył pracę na stanowisku spawacza. W czasie tego zatrudnienia korzystał z urlopu wypoczynkowego w dniach 20 sierpnia 1996 r., 30 września 1996 r., 01 października 1996 r., 18 listopada 1996 r., 08 i 13 listopada 1997 r.

Wnioskodawca ukończył kurs podstawowy spawania łukowego w 1978 r., kurs specjalistyczny spawania łukowego w kwietniu 1983 r. oraz kurs ponadpodstawowy spawania elektrodą topliwą (...) w maju 1991 r.

D o w ó d: w aktach kapitału początkowego świadectwo pracy z 26.06.1998 r.,

akta osobowe.

W czasie od 03 lipca 2006 r. do 30 czerwca 2007 r. R. P. pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...)Spółka z o.o. w L., gdzie wykonywał prace ślusarza-spawacza. Wykonywał prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na stanowisku spawacza. W marcu 1978 r. wymieniony ukończył kurs cięcia tlenem.

D o w ó d: w tomie IV akt emerytalnych: świadectwo pracy, k.15,

świadectwo pracy, k. 17,

akta osobowe.

Po dniu 31 grudnia 2008 r. wnioskodawca kontynuował pracę w (...) sp. z o.o. w L., gdzie do 31 grudnia 2013 r. wykonywał prace na stanowisku ślusarz-spawacz. Poczynając od 15 kwietnia 2015 r. pracował w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w J., wykonując zatrudnienie na stanowisku ślusarz-spawacz, pracownik warsztatowy i pracownik usług komunalnych.

D o w ó d: w tomie IV akt emerytalnych: świadectwo pracy, k. 19,

zaświadczenie, k. 20.

Z R. P. nie nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy.

(okoliczność poza sporem)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie warunki:

1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,

- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 01 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Uzasadniając odmowę przyznania prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych organ rentowy stwierdził, iż wobec wymaganych co najmniej 15 lat, udowodnił 4 lata, 4 miesiące i 6 dni pracy w szczególnych warunkach (18.02.1978 r. – 26.06.1980 r., 17.06.1991 r. - 16.12.1991 r., 18.12.1991 r. - 22.12.1991 r., 25.06.1992 r. - 15.05.1993 r. i 22.02.1995 r. - 23.04.1996 r., w wyłączeniu zasiłków chorobowych), po dniu 31 grudnia 2008 r. wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy.

Ustaleniu decyzji odmownej wnioskodawca nie zaakceptował stwierdzając, że we wskazanych w zaskarżonej decyzji, przez organ rentowy nie uwzględnionych okresach wykonywał prace spawacza, wymienione w stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykazie A, dział XIV, poz. 12. R. P. milczeniem pomija jednocześnie wynikający z ustaleń zaskarżonej decyzji, a także z odpowiedzi na odwołanie nie mniej istotny fakt, że dodatkowo nie spełnia jeszcze dwóch innych przesłanek warunkujących prawo do emerytury pomostowej. Przede wszystkim bowiem nie nastąpiło bowiem z nim rozwiązanie umowy o pracę. W związku z tym, w odwołaniu do orzecznictwa należy wskazać, że postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter rozpoznawczy i kontrolny. Pierwsza właściwość skupia uwagę na samodzielnej ocenie przesłanek warunkujących prawo do świadczenia, druga, ogniskuje się na ocenie zasadności rozstrzygnięcia dokonanego przez organ rentowy. Założenie przez Sąd, że ubezpieczony nie spełnia jednego z kumulatywnych warunków uzasadniających przyznanie emerytury zwalnia go od badania pozostałych. W tym przypadku funkcja kontrolna postępowania ma charakter dominujący, co oznacza, że sąd nie ma obowiązku realizować czynności rozpoznawczych, gdyż te w ostatecznym rozrachunku nie doprowadzą i tak do przyznania ubezpieczonemu świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 września 2014 r., I UK 7/14; LEX numer 1511381). Skoro zatem ponad wszelką wątpliwość z R. P. nie został rozwiązany stosunek pracy, to ten fakt oznacza, że wymieniony nie spełnia jednego z koniecznych, kumulatywnych warunków, od których łącznego spełnienia uzależnione jest prawo do emerytury pomostowej. W związku z tym stosownie do zaprezentowanego stanowiska Sądu Najwyższego Sąd odstąpił od czynności rozpoznawczych w zakresie wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji dwóch dalszych warunków, bowiem w ostatecznym rozrachunku, niezależnie od wyniku takich czynności, nie spełniającemu przesłanki z art. 4 pkt 7 ustawy o emeryturach pomostowych wnioskodawcy emerytura pomostowa nie może być przyznana.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.